

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Mißis sine cantu in quibuscumque Ecclesijs, & à quocumque Sacerdote
celebrandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

De Missis sine cantu in quibuscunque Ecclesijs,
& à quocumque Sacerdote celebrandis.

S V M M A R I V M .

- 1 *Abusus in celebratione Missæ tollendi.*
- 2 *Missam qui celebrare, celebrantemve exhibere tenentur, ab Episcopo cognoscendi.*
- 3 *Missæ celebratio, quibus in locis, & qualiter, ac quando prohibetur.*
- 4 *Facultas in oratorijs celebrandi, ad sex menses concedenda.*
- 5 *Longiori tempore, vt concedenda.*
- 6 *In priuatis Oratorijs, & Ecclesijs alijs nuper extructis, qua moderatione impartienda.*
- 7 *In Missarum facultate concedenda, quid cauendum.*
- 8 *Quid etiam exprimendum.*
- 9 *Quando facultas renouanda.*
- 10 *Missæ celebrandæ muneri quilibet Sacerdos satisfaciatur.*
- 11 *Quando aliquo die prætermittere possit.*
- 12 *Missæ ubi plures celebrari debent, à quo curandum, vt illæ certo ordine celebrentur. 15. & 21.*
- 13 *Missam an per alium celebrare possit Capellanus.*
- 14 *Missam qui ad certum Altare celebrare debet, ad aliud non celebret.*
- 15 *Missæ celebrandæ in Altaribus inter se disjunctis. Clericus certus sustentandus, & à quo, qui Capellis, & altaribus inserviat:isque clericus, quas præterea functiones obeat.*
- 16 *Clericus is, vbi constitutus non erit, Missa à nullo Sacerdote celebranda.*
- 16 *Missæ pro mortuis in singulos menses à quo beneficiato celebranda.*
- 17 *Missas, legatorum iure celebrandas, Episcopi celebrari curent.*
- 18 *Missarum reductio à quo, & quàm ob causam facienda.*
- 19 *De Capellarum oneribus; Missarumque numero, quid statuere possit Episcopus.*
- Hora populo commoda Missæ celebranda. 57.*
- 20 *Quo autem tempore non celebranda.*
- 21 *His celebrandis ordo seruandus.*
- Missæ parochialis, hora, & signa. De Missa parochiali 4.*
- Missæ altera in Ecclesia parochiali, an dicenda in aurora.*
- Ibidem. 5.*
- Missæ alia in parochia celebranda, vt distribuenda. 12. 21.*

Missæ-

- Missarum Tabella à quo conficienda, & ubi proponenda. *Ibid.* 9.
- 22 Missarum liber: & ubi retinendus.
- 23 Punctator constituendus.
- 24 Missarum notatio à quo recognoscenda.
- 25 Merces non danda Capellano sine facultate.
Quodque illi detrahendum ob servitium ommissum, ut expendendum,
eo sequestrato. 26.
- 26 Depositarij eligendi, qui mercenarijs Capellanis mercedem solvant:
contra quos Capellanos, & alios suo muneri deficientes, ut agatur.
- 27 Missarum causa elemosynæ non fugienda, sed in capsulam deponenda.
Capsule elemosynariæ Missarum, qui, & à quo præficiendus, & quod il-
lius officium. *Ibid.*
- 28 Monitio Parochi in erogatione elemosynæ pro Missis celebrandis.
- 29 Missam quando Sacerdotes etiam non obligati, celebrare tenentur.
- 30 Missarum celebratio prohibita Sacerdotibus aliene Diocesis absque
litteris dimissorijs, & quibus. Etiam in Regularium Ecclesijs, nu-
mero seq. in fi.
- 31 Littere ipse à quo, & quomodo comprobandæ, in eaque tum Parochi,
tum Vicarij foranei officium.
- 32 Missæ celebratione, qui etiam Sacerdotes interdicantur.
- 33 Missas plures eodem die celebrandi facultas concessa tollitur.
- 34 Missa in oratorijs, capellis, & Ecclesijs intra limites Parochialis non
celebranda festis diebus ante Concionem Parochialem.
- 35 Nisi parochus ante fieri permittat certa præscripta hora.
- 36 Missæ celebratio in Monialium Ecclesijs quando vetita.
- 37 Suspensionis celebranti in Monialium Ecclesijs præscriptæ modera-
tio.
Missæ celebratione suspensi Sacerdotes, quibus diebus Communionem
sumant. De vita, & hon. cleric. 26.
- 38 Missa de Beata Virgine, quando celebranda.
- 39 Collectæ in Missa quot dici possint.
- 40 Ornamenta, & instrumenta altarium qualia in celebratione Missæ, &
quot.
- 41 Vasa, Pallia altarium, & alia Sacra indumenta, ornamenta ve qui-
bus non commodentur, & ad quem apparatus non adhibenda.
Purificatoria, & Corporalia, qualia. Vide tit. seq.
- Vinum album in celebratione Missæ adhibendum, supra, nu. 40.
- 42 Calices ad sacrificium Missæ, quales. 43. Krceoli quales item.
- 44 Hostiæ à quo non conficiendæ.
Supplex alia omnis in celebratione Missæ, quæ, qualis, quotuplex, ad-
hibenda, parandaque. Vide tit. seq. 45. Ea non adhibenda, antequam
sis

- fit benedicta; & à quo benedicenda. De Sacramentalib. 75.
 A quibus illa paranda. De Eccl. fabrica. 73.
- 46 *Missa noue in celebratione abusus tollendi.*
- 47 *Missam nouam celebraturus, imperitique alij Sacerdotes, à quo instituenti 49.*
- 48 *Ante illius approbationem, ab illis, non celebrandum.*
- 50 *Magister ceremoniarum in unaquaque Plebe constituendus, & quod illius officium.*
- 51 *Missę ceremonias an teneant Sacerdotes periculum ab Episcopo faciendum.*
- 52 *In celebratione Missę que à Sacerdotibus seruanda; queque vitanda. 56. 57. 60.*
- 53 *Missa non memoriter dicenda.*
- 54 *Non operto capite. Confessio, & oratio ante illam.*
- 55 *Ea à Sacerdotibus perlegenda, antequam ad altare accedant.*
- 56 *Iisdemque sacris vestibus indutis cum nemine colloquendum.*
- 57 *Non alicuius gratia retardanda. Eaque nondum absoluta non discedendum. 77.*
- 58 *Pœna contententis, ut contra Sacerdos agat, quàm suprâ decretum est.*
- 59 *Missa peracta gratię agende.
 Ministri Ecclesię que parent ad ministerium Missę. 61.*
- 60 *Iidemque à quibus abstineant, ante peractum sacrum.
 In Missę ministerio, & ad cereos ferendos laici non adhibendi.
 De process. 32.*
- 62 *Missam celebranti Sacerdoti assistat Clericus, quoque habitu indutus.*
- 63 *Clericus is probandus, & à quo facultatemque scripto obrineat quotannis renouandam, & de diu. off. 69.*
- 64 *In Missę sacrificio ministrans, nil recitet.*
- 65 *Illius officium cum presentibus Missę sacro: & in pulsando tintinabulo. 71.*
- 66 *Misse initio, Psalmus, Iudica me Deus, & in fine, quod Euangelium recitandum.*
- 67 *Missale nouum Romanum in Missa adhibendum.
 Dum Missa celebratur, qui longè sint ab altari, & à quo id cauendum. suprâ 65.*
- 68 *Cum oblatio fit, Crux non autem patena adhibenda.*
- 69 *Profanum nihil in Missa euulgandum.*
- 70 *Missale, pacifve instrumentum per quem præbeat exosculandum.*
- 71 *In eleuatione Corporis Domini, tintinabulum à Clerico pulsandum.*

- 72 Missam ut audiant, filij familias famuliq; se suis diebus parochi cura.
 73 Vidue non excusantur, ab illius auditione quocumque tempore. &
 Nec puella nobiles & Defest. dier. cultu. nu. 18.
 74 Populus à parochio hortandus, ut in parochia festis diebus Missam,
 Concionemq; audiat.
 75 Missæ audiendæ rationem docens Parochus, quid populum admoneat.
 76 Fideles in Missæ auditione quomodo se habeant: quando stent: & quan-
 do genua flectant. 77. in fi.
 77 Ne discedant ante Euangelij recitationem.
 78 Criminosi notorij, Missæ sacro non intersint: ob idque quid à sacerdo-
 tibus agendum.
 Missæ de mortuis, pro defuncto Episcopo à parochis & sacerdotibus
 singulis nouem mensibus celebrandæ. De funere Episcopi, nu. 9. Et
 quando pro defuncto Papa. De diu. off. nu. 49.
 A quibus item, & quando pro mortuis Canonicis, & Parochis. De fu-
 nerib. nu. 53. & de Parochijs. nu. 54.

RÆCEPIT Sacra Tridentina Synodus, ut, quæcumque in Missæ celebrationem irrepererit, à tanti sacrificij dignitate aliena, ea Episcopi tollere sedulo studeant. Quamobrem nos eiusdem Concilij decretum exequentes, ut sanctissimum Missæ sacrificium, in qua illa Deo patri placens hostia, Iesus Christus in odorem suauitatis offertur, singulari religione, ac pietate, & à sacerdotibus celebretur, & à populo colatur; hæc statuimus.

1. Quæ pert. ad cele. Mis. fess. 22. Decr. de obl. & eui tan. in celeb. Miss.

2 Episcopus nosse studeat omnes, qui in quavis ecclesia Missam celebrare, vel sacerdotem, qui celebret, exhibere debeant; cogatque suo officio satisfacere.

3 Nullus sacerdos, quemadmodum à Tridentina Synodo statutum est, in priuatis ædibus, & omnino extrà Ecclesiam, & oratoria, quæ diuino tantum cultui dicata, & à locorum Episcopis designata, ac visitata sint, Missam celebret. Cætera, quæ sequantur, vide Tit. De Ecclesijs, simplicibus, & oratorijs. nu. 12. 13. 14. 15.

1. Ibid. fess. ead. & decr.

Nemo clericus, vel laicus in suis secularibus ecclesijs, capellis, vel oratorijs, quàmuis ab ordinario probatis, etiam si iuris patronatus sint, quæquam Secularem, vel Regularē Sacerdotem celebrare patiat, qui scriptam celebrandi facultatem, singulis sex mensibus renouandam ab Episcopo non impetrarit.

4 5 Quæ Missas celebrandi facultas sexto quoque mense ex superioris Concilij decreto renouanda est; ea vel longiori temporis spatio arbitrari

2. Tit. 2. dec. 2.

1. Ibid.

bitratu Episcopi concedi, vel semel concessa, prorogari possit.

Quod si quis onus accipiat ad tempus, vel perpetuo ibidem celebrandi, vel eisdem locis inferuendi; hunc non generatim, sed nominatim eorum locorum causa eiusmodi facultatem impetrare volumus. Quod contra prescriptam rationem vel celebrarit, vel, ut celebretur, permiserit, grauius puniatur.

4. Quæ pert.
ad sãct. Missæ
sacr. & diu. of
fic. sess. 22. de
obl. in celeb.
Miss.

4 Ibid.

6 Episcopus omnibus Missam in oratorio priuato celebrandi facultatibus hactenus concessis, certos limites, modum que prescribat; ita ut propter causas, quas magnas, & urgentes is iudicauerit, in ipsis priuatis oratorijs Missam celebrari ex facultatibus illis deinceps non liceat; nisi hoc fuerit à sede Apostolica indultum. Quam moderationem diligenter adhibeat item, si quando in posterum eiusmodi facultatem concedendam censuerit.

Nè in oratorio, ecclesiasticæ, que uel nuper exstructa est, vel in posterum exstruetur, Missæ celebrandæ facultas detur, per mittatur, nisi saluo iure, ac planè sine preiudicio Ecclesiæ Parochialis; nisi ob causam Episcopo quandoque aliter uideatur.

7 Episcopus in facultate quauis Missarum celebrandarum concedenda, proroganda, uideat, nè ab ullo sacerdote plus muneris, quam ab eo prestari possit suscipi concedat, aut permittat: tum maximè perpetuat, si Parochus est, qui sibi eam facultatem dari petit, an per hebdomadam possit, & suscipiendo nouo celebrandarum Missarum muneri, & ei, quod in Ecclesia Parochiali, ex Tridentini, aut primi nostri provincialis Concilii prescripto, alia uè quacumque obligationis causa iam debet, satisfacere, & alia preterea officia obire, quibus diebus, aut ad festorum celebritatem, aut ad funus, exequias uè euocatum eò illum continere, Missas que celebrare contigerit. Quod si per ipsum hæc omnia, singula que prestari non posse uiderit, nè potestatem ei faciat noui muneris, eo nomine suscipiendi; nisi ob inopiam in Ecclesia Parochiali, diebus ferialibus, rarius aliquanto parochialis muneris nomine, quam Concilio Provinciali primo iussum est, ideoque in alia, vel in eadem Ecclesia Parochiali, alio nomine per hebdomadam, ijs ipsis, scilicet ferialibus diebus, celebrandi facultatem permitti, necessarium Episcopus duxerit: cuius religiosæ conscientię id relinquimus.

8 In litteris concessæ, prorogatæ uè facultatis suscipiendi, vel retinendi muneris, Missam singulis, vel certis, itatisque diebus, aut ex certa obligatione celebrandi, exprimantur, & altaris, capellæ, & Ecclesiæ ubi illud situm est, nomen, & locus, & elemosynæ emolumentum quod inde capitur: statim item dies, & numerus Missarum, quas ibi celebrare stas illis diebus debebit ex onere à testatoribus, alijs uè aut ab Episcopo imposto pro facultate, quam is à iure communi, vel Tridenti-

Vide infra.
nu. 20.

no Con-

no Concilio habet. Tūm etiam exponatur, si quō alio, præterea nomine ipse adstrictus sit Missam alio loco celebrandi: idque etiam à parochialis curæ munere, legati, alteriusvè obligationis causa: qua in Ecclesia item, & altari, quibus item certis, vel statis diebus illud præstare debeat, & quantum inde emolumenti, elemosynævè consequatur. Tūm postremò certum ei facultati concessa, vel propagatæ tempus præfiniatur.

9 Nec verò in illo celebrationis munere ei perseverare liceat, expleto temporis spatio, Episcopi litteris præscripto; nisi facultas iterum confirmata, renouataque sit, aut prorogata ad aliud certum tempus litteris item, & ad præscriptum etiam Conciliorum nostrorum provincialiū.

10 Quilibet Sacerdos, quod suscepit, numeri Missæ sacrificij faciendi, satisfaciatur omninò.

11 Nec vero cuiquam, qui quotidiano eo munere affectus, quovis modo est, nè semel quidem in hebdomada, ut alibi Missam celebret, id præmittere vilo prætextu liceat; nisi aliquando eius, cui id curæ Episcopus dedit, aut si nemini dederit, rectoris, præfæctivè Ecclesiæ consensu, Sacerdotem alium, ante in locum suum substituerit, qui id præstet, quod in ea Ecclesia ipse debet.

12 Sin autem certis hebdomadæ diebus, Sacerdotes cōplures in eadem Ecclesia ob aliquam cuiusvis generis causam, rationemvè, Missæ sacrificium facere debent; id, ut statis, certisq; iis ipsis diebus illi omninò præstent, cu ret planè rector Ecclesiæ, aut, si præfæctim Ecclesia collegiata, vel alias frequens est, alius, quem ei curæ Episcopus præfecerit. Quod si alij item Sacerdotes sunt, qui in illa Ecclesia, in certis tamè diebus, munus impositum habent Missæ celebrandæ: tunc idem Rector, præfæctusvè, capellani sacerdotibus uocatis, reque cum eis tractata, certos unicuique dies præscribat, quibus in ea Ecclesia Missam celebrent: ut singulis, si fieri potest, hebdomadæ diebus, Missarum celebrationes, rectè, atque ordine distributæ, peragantur.

13 Qui capellas obtinent, ipsi per se, nō alij eorum nomine, Missæ sacrificiū, diuinæq; officia, quæ illarū rectores præstare debent, in illis celebrent; si modo vel aliud Ecclesiasticū beneficiū, q; residentie personale munus requirat, nō habeant; eoque impediti, debita iis capellis officia gerere nō queant; vel earundè institutione, dotatione vè, aut legato, aut donatione, aut facultate ab Episcopo impetrata, in illis obeūdis Capellani officij aliena opera, ministerio vè uti possint, vel alia quavis ratione, causave impediti sint.

Singula verò, ob quæ capellanus aliquis se à debito capellani officij munere immunem putet, asseratvè, quo minùs per seipsum præstet, ab Episcopo cognoscantur, ac probentur item.

D d Qui-

14. Quicumque Sacerdos in Altari certo Missam celebrare debet, si in alio celebrarit; nè, quod debet, præstitisse censeatur; nisi Episcopi, alteriusuè, cui ille id curæ commiserit, iussu, concessu, permittente aliquando fecerit.

15. Si eodem tempore, & in eadem Ecclesia Missæ plures aliquando, etiam pro mortuis, celebrandæ sunt, in Altaribus ita inter se distinctis celebrentur, ut Sacerdos alter ab altero non perturbetur, neque si fieri potest, audiatur: sin autem hac de causa tempus non patietur, eod die Missas omnes, quæ debent celebrari, in alium potius diem aliquæ differantur, ut huic decreto pareatur, quod ad religiosum cultum illius sanctissimi Sacrificij spectat.

4. Quæ pert.
ad sacr. ord.

Quibus etiam in Capellis, Altaribusuè quocumque vel tituli, vel deuotionis, & legati nomine Missæ Sacrificium fit, in ijs item singulis certum aliquem Clericum, qui Sacerdoti Missam celebranti inseruiat, sustentari iubemus. Quamobrem, vbi non confratriæ, scholæ, non Monasteria, Ecclesiasticæuè fabricæ, aut locorum piorum Curatores, neque alij sunt, qui hoc Clericalis sustentationis munus ibi præstare viderentur, aut, qui iure debeant; pro earūdem Capellarum, Altariumuè ratione præstetur, si ex tituli nomine in ijs Missa celebratur, eorum sumptibus, qui titulum gerunt; si ex legato, cuius certa summa sit, metcede ex eo detracta; si ex deuotione, alicuè nomine, illorum impensis id præstetur, quorum nomine illud Missæ Sacrificium fit, siue locorum piorum homines illi sint, siue Sodalitates, siue Vniuersitates, siue priuatus aliquis. Si verò Capellæ, Altaris, aut legati, census vsque adeò exiguus, ac tenuis est, quo Clerici sustentandi onus sustineri non possit, ea ratio ab Episcopo ineatur, ut contributione vndiq; ex ijs Capellis, Altaribusuè, quæ in eadem Ecclesia, vel, si ita necesse sit, etiam quæ in Parochiæ finibus sunt, pro ratione reddituum, uel muneris facta, huic Clerici sustentationi satisfiat: Qui Clericus omnibus illarum Capellarum, & Altarium Sacerdotibus in Missæ Sacrificio ministret.

Quibus autem Clericis, ita, ut supra, prouisum erit, pro ratione Minorum Ordinum, quos susceperint, ecclesiasticas functiones ijs in Ecclesijs, vbi sustentationem capiunt, ipsi præstent.

16. Quibus verò in Ecclesijs tempore ab Episcopo præstintendo non erit constitutus Clericus, Clericali habitu indutus, qui Sacerdoti Missam celebranti ministret, quique Ecclesiasticas Minorum Ordinum functiones, illarum Ecclesiarum vsui, & cultui necessarias, pro ratione Ordinis à se suscepti; obeat: in ijs à nullo Sacerdote celebretur: nisi rei facultatem ex vrgenti causa concedendam Episcopus iudicarit.

2. Tit. 2. decret.
5.

Qui Ecclesiasticum beneficium obtinet, cui id oneris iniunctum est,

ut Rector, vel toto anno, vel certis diebus Missam celebret; is singulis mensibus saltem semel Missam, quæ de defunctis dicitur, pro illis mortuis celebret, qui, vel illud dotarint, vel aliquid ei legarint, vel donarint; idque nisi sæpius pro mortuis celebrare debet, vel ex institutione, vel ex alia oneris sibi iniuncti ratione.

17 Ut quæ pia legata ad remedium animæ à fidelibus relicta sunt eo nomine, ut Missæ pro se, de defunctis celebrentur, executionem, pro ut pia eorum voluntas deposcit, rectè habeant, id Episcopus quàm diligentissimè curet.

6. Quæ ad Miss. pert.

18 Quibus autem in Ecclesijs ob multa, variaque defunctorum legata Missas usque adeò multas celebrari oportet, ut pro ratione singulorum dierum, quos testamento, aliaue vltima voluntate testatores præscripserint, muneri, quod eorum pijs voluntatibus debetur, satisfieri non possit; aut elemosyna eo nomine adeò tenuis est, ut non facilè inveniatur, qui velit huic se muneri subijcere, idem Episcopus in Synodo Diocesana re accuratè cognita, & perspecta, statuatur quicquid magis ad Dei honorem, & culturam, atque Ecclesiarum vtilitatem viderit expedire; ita tamen, ut in singulis Missis, quas iure reductionis celebrari continget, eorum defunctorum commemoratio fiat, qui pro suarum animarum salute, legata ad pios vsus reliquerunt: debite autem commemorationi satisfiet per intentionem applicationis Missarum, per preces in secundo, Memento, & per Collectas faciendas in illis Missis, in quibus Collectæ fieri possunt. Ceterum intelligendum est, fructuosiores esse, magisque prodesse preces, & orationes ab Ecclesia pro defunctis institutas cum applicatione Sacrificij, quàm applicationem solam, licet recompenfari possit per maiorem deuotionem, vel eius, qui dicit Missam, vel eius qui facit dici, uel per intercessionem sancti, cuius suffragium in Missa imploratur.

Sess. 22. c. 6. de refor. sess. 25. c. 4. d. ref.

19 Episcopus de Capellarum oneribus, deq; Missarum numero fundationis iure, alioque nomine illis adiuncto, ne Concilij Tridentini, quod piarum uoluntatum relictis legatis solum prospexit, auctoritate quidquam statuat: sed eo de genere, quod iure cautum est, id planè seruet, atque decernat.

Sess. 25. c. 4.

20 Missæ nec ante auroram, nec post meridiem; nisi ex causa iure permissa celebrentur.

1. Ut supra.

21 In Ecclesijs, ubi plures Missæ celebrari solent, is ordo seruetur, ut pro populi comoditate, prima diluculo, reliquis deinceps debito intervallo distributis, postrema autem, quò tardius liceat, celebretur. Quòd si eodem tempore, pluribus locis Missa celebranda sit, rationem ineat Episcopi, nè sacerdotes inter se, alius ab alio perturbentur.

22 Quò citius, atque exploratius Episcopus sciat, eorum, qui sacri fa-

ciendi causa aliquid piè, vel legarunt, vel dederunt, voluntati per illos quorum interest, verè satisfactum esse; ac rursus si quid ea in te neglectum, aut omissum; prætermisum uè est, id opportunè ut fiat, prospicere, cauereq; possit; hæc decernimus, ac statuimus.

In vnaquaque ecclesia liber deinceps singulis annis, vel alio certo tempore renouandus, perpetuò sit; in quo, & anno, & mense, & die primum notato, vnusquisque siue parochus, siue capellanus, siue alius sacerdos, qui quouis obligationis nomine in ea ecclesia Missæ sacrificium fecerit, in singulos dies, vbi id perfecerit, manu sua subscribat, & nominatim breuiter exponat, se illud præstitisse, aut parochialis ecclesiæ; aut capellæ, legatimè pijs, aut anniuersarij, aut funeralis officij nomine. Cui præterea libro singulis diebus subscribat is, quem in qualibet Ecclesia Episcopus statuerit: qui item, si ipse est, qui Missæ sacrificium eo quouis nomine fecerit, ipse item manu sua subscribat, quoties aliquo eo nomine Missam celebrarit.

Is liber in to Sacriliq; loco asseruetur.

23. Quibus uerò locis, ecclesijs uè Missæ plures, quam tres quotidie celebrantur; Episcopus, præter has cautiones, punctatorem etiam secretum, vbi opus esse viderit, constituere item poterit: idque secreto etiam, si ita expedire videbitur, qui iuratus in singulos dies notes, si qui erunt, qui debito Missæ celebrandæ muneri defuerint.

24. In vrbe uerò aliqui Ecclesiastici viri, ab eodem Episcopo probati, in diocesi item, Vicarij foranei, alij uè ab Episcopo etiam constituti, libros Missarum celebrationibus notandis præscriptos, sepe etiam de improviso recognoscant: inspicientq; præterea notationes, per punctatorem occultè factas: ac singulis mensibus, aut tertio quoque mense, cum vnoquoque capellano præstiti muneris sui rationes inibunt; tum etiam illis testimonium scriptum in re rationis dabunt.

25. Nec uerò cuiquam capellano non titulari, qui manus celebrandi certis, statiq; diebus aut ad certum tempus, aut in perpetuum susceperit, quicquam mercedis, elemosynæ uè ex legatis pijs, alijs uè quavis ratione, à quibusuis soluat; neque id exigat absque Episcopi, cuius, cui id curæ ille dederit, mandato, eoque scripto: quod ne detur, nisi pro ratione præstiti muneris, cuius testimonium scriptum ab eo, quo supra, re ipsa exhibuerit.

Anno autem expleto, vel breuiori temporis spacio, quicquid ob prætermisum celebrandarum Missarum munus, capellano tribui non debet, id omne fabricæ ecclesiæ præfectis, aut corporis Domini consecratis, in ea ecclesia constitutis, vbi ille Missarum muneri defuerit, aut alijs depositarijs soluat; ab Episcopo constitutis: ut quot Missas celebrari ab eo prætermisum est, totidem eo nomine ab alio sacerdote celebren-

celebrentur: aut ad ipsum in ornamentorum, quæ eisdem altaribus, capellisue vsui sint, apparatus erogetur, prout Episcopus expedire existimaverit.

26 Vt autè & hoc diligentius præstetur, & sacerdotibus consulatur, qui ob Missæ celebrandæ munus susceptum, ac præstium, eleemosynas sibi debitas, magno cum negotio, sæpèq; cum detrimento ab ijs, qui tribuere debent, consequuntur: Episcopus, ubi expedire viderit, certos aliquos, probatos quæ homines depolitarios diligit; quorum munus sit, illas exigere, custodire, tum statis temporibus pro ratione supra præscripta, capellanis sine mora soluere.

Et quoniam qui capellas, altaria, aliaue beneficia ecclesiastica in titulum obtinent, quibus Missarum munus aliquod incumbit, non ab heredibus eorum, qui legata pia reliquerunt, vel ab alijs eiusmodi; sed ipsi per se fructus capellarum, altariumue suorum exigere solent; cum ijs sequestri ratione, omnique alio modo Episcopus agat: vt, si muneri suo illi in celebrandis Missis defuerint; fructuum restitutio locum habeat, eaque ad præscriptam, vt supra rationem, piè, vtiliterq; erogetur. Quam sequestri, & multæ rationem omnes adhibere debent, vt opus fuerit, cum capellanis quoque illis, qui etiam legati nomine, vel alia eiusmodi causa Missas celebrandas ad certum tempus, vel in perpetuum suscipiunt.

27 Qua in Ecclesia, pro frequentiori, qui ob festi diei, indulgentiæue celebritatem, aut ob perpetuum populi, ac præcipuum deuotionis studium sit, ad eam concursu, eleemosyna, & crebrior, & vberior, Missæ celebrandæ nomine datur; in ea ne cuiquam sacerdoti eiusmodi eleemosynam, ob Missæ celebrationem, vilo modo, aut pretextu flagitare, ac ne spontè quidem oblatam accipere liceat. Verùm vnusquisque sacerdos illam in capsula, certo ecclesiæ loco, aut pro Sacrificii foribus eo nomine collocata, deponendam curet. Cui capsulæ statis illis frequentioris concursus diebus, Rector ecclesiæ, alijsue, cuius interest, aut is, cui Episcopus hoc munus dederit, certum aliquem clericum, spectata probitate præficiat, cuius sit illis diebus apud capsulam assidere; tum sigillatim, ordineque notare, quæ Missarum, aliarumque precum nomine eleemosyna deur, accipiaturue, vt pro illius notationis ratione Rector, aut Sacrista, aut ille, quem Episcopus constituerit, sacerdotibus illius ecclesiæ, alijsue ad diuina officia celebranda, eo celebritatis nomine euocatis, statim præscribat; quid pro eleemosyna oblata vnusquisque eorum qui obtulerint, voluntati satisfiat.

Peractis autem diuinis officijs, quæ eleemosyna eo nomine in capsulam coniecta est; illam idem vel ecclesiæ rector, vel alius, vt mox

Sess. 22. De
obl. & euit.
in celeb. Mis.

suprà sacerdotibus ità distribuatur, vt eorum vnicuique partem, pro ratione ministerij, officijue præstiti, ex Episcopi præscripto, congruam tradat. Quicquid autem supererit, è capsula depromptum, apud virum probum, quem Episcopus delegerit, deponatur; vt, aut in aliam, quæ in eadem ecclesia fiet celebrationem Missarum piè conferatur, liceat tamen in alias res erogari, necessario comparandas ad Missæ sacrificij cultum decentius in ea ipsa ecclesia peragenda: si ob ecclesiæ inopiam ità Episcopus concesserit. Cuius etiam iussu, in Tabellam Sacristiæ referantur, si quæ commemorationes eo nomine, pro ijs qui piè contulerunt eleemosynam, deinceps faciendæ erunt ab ijs, qui in ea ecclesia Missæ sacrificium faciunt.

28 Qui verò parochi propè eas ecclesias habitant, ij, iubente Episcopo, populum, suæ curæ commissum, diebus præsertim, qui proximè præcedunt illos certos dies frequentioris eleemosynæ, moneant, vt hac constituta eleemosynas eiusmodi recipiendi ratione, quas eleemosynas Missarum celebrationi dare quisque velit, eas non sacerdotibus, aut clericis tradat, vel alijs, sed in capsulam deferat, eo nomine constitutam.

1. De frequē.
diu. sacr. obl.

Sess. 23. c. 14.

1. Quæ pert.
ad cel. Miss.

Dist. 73. c. extraneo, d. cleric.
per tuæ.

Sess. 2. c. 16.
de refor.

Sess. 2. d. obl.
in cel. Miss.

2. Tit. 2. dec.
Sess. 23. c. 16.

Sess. 23. d. ob.
seruandis &
euit. in celeb.
Missæ.

29 Tridentini etiam Concilij auctoritatem sequuti, præcipimus sacerdotibus reliquis, cuiuscunque gradus, conditionis, & dignitatis illi sint, vt Dominicis, & reliquis festis diebus, Missam celebrare nē omittant.

30 Clericis aliene diœcesis rei diuine faciendæ facultatem nē permittat Episcopus; nisi ostendant litteras testimoniales, seu dimissorias Ordinarij sui, duobus tantum mensibus ante, si in Prouincia, si extrâ Prouinciâ in Italia, quattuor; sex verò si extrâ Italiam datas; vel si cæ antiquiores sint, afferant etiam scriptum testimonium de vita, & moribus ab ijs Ordinarijs, in quorum diœcesi post illud tempus aliquamdiu permanserint.

31 Quod patrum decretis, & Tridentino Concilio sancitum est, vt nē aliene diœcesis Clerici absque cōmendatitijs litteris ab vllō Episcopo recipiantur, quò facilius illud executionem habeat; parochus quispiam, vbi primùm cognouerit in parochia sua ecclesiasticum hominem aliene diœcesis, vel domicilium constituisse, vel apud aliquem diuertisse, vel in caupona hospitio exceptum esse, vt aliquot dies commoretur; quàm ciuissimè poterit, octo ad summum dierum spatio, eius nomen, & patriam, si in vrbe est, Episcopo, eiusuè Vicario, sin autem in diœcesi, foraneo Vicario illius regionis denunciet. Eorum autem cuiusque curæ sit, illum ad se accerere, mandareq; litteras commendatitias sibi ab eodem ostendi: quas tamen Vicarius foraneus non comprobabit, nisi consulto Episcopo. In ijs autem comprobandis

probandis ea seruentur, quæ superiori item Prouinciali Synodo hoc de genere constituta sunt.

Quod primo prouinciali Concilio interdictum est, ne peregrino sacerdoti sine dimissorijs, testimonialiabusuè litteris Missæ sacrum facere liceat, id ei vetitum sit in Regularium etiam cuiusuis ordinis ecclesijs.

32 Sacerdotes, qui publicè, & notoriè criminosi fuerint, à Missæ celebratione arceantur; nisi emendata vita, sceleris maculâ eluerint.

33 Facultates, cuiuscumque ab Episcopis ad hanc diem concessæ, plures Missas eodem die celebrandi, posthac irritæ, ac nullæ sint. Grauius pericula, offensiones, atque adeò sepe iniurias sanctissimo Missæ sacrificio fieri compertum est, quod quidam sacerdotes non semel tantum, sed pluries in die illud offerant. Quod nè in posterum fiat, præterquam salutari illo die Dominicæ Natiuitatis, quo vnusquisque sacerdos non sine magna mysteriorum significatione ter celebrare debet, decreti huius auctoritate vetitum sit, ne ob vllam necessariam causam; neque etiam ob parochialis, alteriusuè ecclesiæ egestatem; neque ob sacerdotum penuriam, nec verò ob locorum distantiam Episcopus cuiquam sacerdoti pluries in die diuinum illud Missæ sacrificiû offerendi facultatem det, aut permittat; cum beatus admodum sit ille sacerdos, qui semel tantum in die illud dignè obtulerit. Si quæ verò eius generis facultas antea vel certo loco vel sacerdoti data est, eam planè statim rescissam, irritamque ac nullam omninò esse iam nunc decernimus.

34 Nemini sine facultate, ab Ordinario scriptis impetrata, in oratorijs sodalitarum seclularium, quas confraternitates vocant, alijsuè ecclesijs, capellis, aut oratorijs seclularibus, quæ parochialis ecclesiæ finibus continentur, Missam celebrare liceat Dominicis, & reliquis festis diebus; nisi absoluta concione, quæ inter Missam in parochiali ecclesia habeatur.

35 Quod prouinciali primo Concilio à nobis decretum est, vt in Ecclesijs quæ intra parochialis ecclesiæ fines sunt, Dominicis, & festis diebus Missæ sacrum nè fiat, nisi absoluta parochi concione, quæ manè inter sacrificium Missæ habetur, id seruari iubemus; nisi parochus ante fieri permittat, certa præscripta hora.

36 Nè in Monialium Ecclesijs, ac nè in ijs quidem, quæ Episcopi cure subiectæ non sunt, seclulari cuiquam sacerdoti, etiam si vbique celebrandi facultas generatim, nisi à sede Apostolica ei data esset, Missæ sacrum facere liceat, præterquam cui nominatim id ab Episcopo concessum est. Qui contra admiserit à Missæ celebratione suspensus sit eiusdem arbitratu.

3. De ijs que pert. ad Missæ sacr.

1. Ibidem. Sessio. 22. de obl. & cur. &c.

1. Ibid. 5. que ad di. off. pert.

1. Ibid.

3. De ijs, que pert. ad Missæ sacrif.

2. Tit. 2. dec 3.

3. Ibid.

37 Sacerdotem in Monialium Ecclesijs sine Episcopi concessu, Missa sacrum in posterum facientem, propositam altero nostro provinciali Concilio suspensionis censuram, non ipso facto subire, ut constitutum est; sed ab Episcopo illi infligendam decernimus.

1. Ibidem.

38 Die Sabbati semper Missa de beata Virgine celebretur; nisi diei solemnitas vel ecclesie institutum interdum obstiterit: quo casu eius omnino commemoratio fiat; nisi, & id ecclesie instituto impediatur.

39 Nè plures tribus, vel ad summum quinque orationes, seu, ut vocant, Collectæ dici possint; nisi ubi ecclesie institutum aliud postulet.

40 Ornamenta, & instrumenta altarium pro celebratione Missæ, pura, ac munda sint, præsertim corporalia, ac purificatoria: quoniam etiam vino albo (ubi possit,) tantummodo ad Missæ sacrificium sacerdotes utantur.

Quot autem esse debeant, infra docebitur.

1. De Ecclesijs, & earum cultu.

41 Nemo vasa, vestes, vel alia ornamenta, sacris addicta, aut omnino quidquam ex sacra suppellectile profanis hominibus, aut ad profanum usum commodare audeat: qui ita commodarit, grauitè arbitrio Ordinarij puniatur.

2. Tit. 2. dec. 19.

Quæ pallia, aliaque sacra indumenta Altarium vsui ornatui addicta sunt; ea ad sedis Episcopi, alteriusuè hominis ecclesiastici, vel laici quavis dignitate præditi apparatus, aut ad funeris, exequiarumque pompam, aut aliarum rerum, quæ profanæ sint, usum, siue ornamentum nè adhibeantur.

4. De funer. & excq.

Nè cœnotaphijs, aut quas vocant, tumbis, pallia altarium adhibeantur.

5. De Ecclesijs, earum suppellect. & fruct.

Pulvinaria Missalium vsui addicta, ne Episcopi quidem, ne dum alterius cuiusquam genibus, cubitusuè, villo loco, nec verò in ecclesia supponantur: neque præterea ad vllum profanum usum adhibeantur.

Ac ne ad suggesti quidem ornatum pallia altarium vsui sint; Curandum igitur erit, quàm citissimè per facultates ecclesie fieri poterit, ut pro solemnium temporum, festorumque dierum ratione, ornamenta suggestis ipsis propriè apposita, comparentur.

1. Quæ pert. ad cele. Miss. c. vi. Calix, de cons. dist. 1.

42 Calices, ex metalli genere, iure permissio, adhibeantur, eoque prætiosiori, quantum per facultates licerit.

4. Quæ pert. ad sacr. Missæ sacr.

43 Vireoli, qui ad sacrificij usum adhibentur, quo distinctius, atque certius aqua à vino dignosci possit, nè è stanno, argento, aliouè metalli genere sint; sed planè è vitro, eoque perlucido aut è christallo confecti: itidem operculum oris habeant.

2. Tit. 2. decr. 20.

44 Hostias pro sacra Eucharistia conficienda non laicus homo, nec verò scæmina faciat.

45 Quæ vestes, & ornamenta cuiusuis generis, ad usum sacrum compa-

comparata, ecclesiæ instituto benedici debent, ea in Missæ sacrificio, cæterisque diuinis officijs nè prius adhibeantur quàm solemnibus præcibus ab Episcopo, vel ab alio, qui auctoritatem habent, benedicta sint.

46 Tollant Episcopi sumptuosa conuiuia, ludos, choræas, & omne inanum oblectamentorum genus, cæterosque omnes abusus, qui populi temeritate, aut sacerdotum auaritia in nouç, vt vocant, Missæ celebrationem irrepserunt; & in eos, qui in hoc genere aliquid peccarint, Episcopus grauius animaduertat.

1. Quæ pert. ad cele. Miss. Sess. 22 de obser. & enit. in cel. Miss.

47 Magister cæremoniarum Cathedralis Ecclesiæ eos, quibus prima Missa celebranda sit, & qui præterea sacerdotes minùs peritè celebrât, Missæ ritibus, ac cæremonijs instituat. qui si huic muneri obeundo vnus par esse non poterit, alijs idoneis sacerdotibus Episcopus eas officij partes deleget.

1. Ibid.

48 Neque cuiquam primam Missam celebrare liceat, qui ab ijs institutus non sit.

49 Primam Missam Sacerdos celebraturus, à cæremoniarum magistro, vt iustum est, primo prouinciali Concilio, institutus Sacrarum cæremoniarum disciplina, Missæ sacrificium antè nè faciat, quàm illum Episcopus, aut is, cui ipse id curæ dederit, illis ritè obeundis cæremonijs satis instructum nouerit, ac probarit.

3. De ijs, quæ pert. ad Missæ sacrif.

50 In vnaquaque Plebe Episcopus duos, vnumuè saltem sacerdotè, ecclesiasticorum rituum vsu peritum, constituere curet, qui alios sacerdotes, & clericos cæremoniarum, quæ in Missa, & in diuinis officijs ritè obeundis requiruntur, disciplina instruant diligenter. Quia in re libellus de Missæ cæremonijs adhibeatur, qui nostra cura conscriptus, in lucem prodibit.

2. Tit. 2. dec. 12.

51 Vt exploratum sit, an Sacerdotes statarum cæremoniarum vsu, peritiamque teneant; ipse Episcopus, cum aliquando Missæ sacrificio, quod illi faciunt, alios peritos sacerdotes præsentés adesse iubeat; tùm aliquando singulos euocet, eorumque in Missæ sacrificio ritè faciendæ exercitationem, ac peritiam per examen, experiundouè cognoscat.

4. Quæ pert. ad sãct. Missæ sacrif. Sess. 22. de obser.

52 Præcipimus autem, vt Sacerdotes in Missæ celebratione cæremonias, à Romana ecclesiâ institutas, ad vnguem seruent: neq; alias adhibeant.

1. Quæ pert. ad cel. Missæ. Sess. 22. de obser. in celeb. Miss.

Vt ab omni indecoro, & absurdo capitis, oris, & reliqui corporis motu abstineant.

Vt, cum eleuatione peracta, sacra hostia mouenda, vel sumenda erit, ita moueant, nè iterum sustolli videatur.

Vt præter institutum Ecclesiæ Romanæ ijs, quæ secreto, vel quæ palam cantur, quidquàm addi, vel detrahi non liceat.

Vt, quæ palam pronuntianda sunt, distinctè, & clara voce dicant.

Vt

Vt Secreta, quæ vocantur, secretò etiam pronuncient.

Vt neque tardius, neque celerius, quam par sit, verba proferant.

Vt propter erroris casum, qui in omni Missæ parte grauis, in Canone grauior, in ipsa verò consecratione grauissimus est; Missam legant; non memoriter dicant, aut canant.

54 Vt operto capite celebrare non audeant.

Vt, quò puriores ad diuinam rem faciendam accedant, saltem singulis hebdomadis peccata sua confiteantur; nisi eos ob mortalis peccati culpam frequentius id facere oportuerit.

Vt, antequàm celebrent, se colligant; & orantes mentem in tanti ministerij cogitatione defigant. Quod, vt commodius fieri possit, carent Episcopi, vt in singulis Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium Ecclesiarum Sacristijs singulæ Cellulæ ad hunc Sacerdotum orandi, & meditando vsus, instituantur.

55 Vt, antequàm ad Altare accedant, Missam perlegant, & singulas partes ita præparatas, & notatas habeant, vt celebrantes, neque errent, neque hæreant.

Vt Sacris vestibus induti, cum nemine colloquãtur; neque loquentibus dent aures, mentemque, & oculos ab omnibus amoueant, quibus distrahi possint: neque è Sacristia exeant; nisi cum ad Altare eundem erit: quod tum grauius, & modestè fiat.

Vt pileum, biretum, aut subbiretum, chirochecas, sudariolum, aut quodcumque denique huius generis in Altare nè ponant.

57 Vt ibi nè in mora sint Sacrificio cuiusuis expectandi gratia.

Neuè ob eandem causam, Missa inchoata, subsistat, aut eius initium repetant.

Sess. 22. De
obf. in celeb.
Miss.

Neuè si Parochi sint, cuiusquam gratia, metuè Missam anticipent, aut differant: sed illam ea potissimum hora celebrent, quæ populo magis accommodata sit.

Neuè Concionem, quam in ea habere debent, nullo modo omitant.

58 Quod si fortè quispiam imperio quodam, aut contumelia, aut minis, aut vi contenderit, vt Sacerdos quidquam contrà, quàm hoc decreto Sancitum est, faciat, si clericus sit, & beneficium obtineat, eo priuetur: si non habet beneficium, ne habere quidem ad quinquennium possit; si laicus, re ipsa iam tunc excommunicationis pœnam subeat; neque ad decennium feudi, aut emphyteosis nomine quidquam ab Ecclesia consequi possit.

59 Vt peracta Missa, pro summi beneficii munere, Deo gratias agant.

60 Nè Sacerdotes, cum in fine Missæ fuerint, vel eorum ministri, recedant

cedant ab altari: Ne uē vasa, aut linteolos sacros colligant.

Ne cuiquam rei tollendæ, vel mouendæ causa manus admoueant.

Ne candelas restinguant: nisi absoluto Euangelio, quod post benedictionem dicitur.

61 Ministri candelas accendant, Missale, & Vrceolos, & alia, quæ ad Missæ ministerium requiruntur, prius suis locis in Altari collocent, quàm eò Sacerdotes accedant: quem nisi his omnibus præparatis, confessionem ordiri omninò prohibemus.

Sacerdote rem diuinam faciente, ministri per Ecclesiam ne vagentur; ne uē dent operam colloctionibus, aut candelis venditandis; sed composito corpore, nullo gestu, modestè, vt debent, Sacerdoti adstantes inferuiant.

62 Celebranti Sacerdoti vnus saltem minister adstet, isq; Clericus, vbi possit, & talari veste, & superpelliceo indutus. 1. Vt suprâ.

Clericus Sacerdoti Missam celebranti ministrans, semper indutus sit superpelliceo puro, & mundo, eoq; non lacero, neque vlla alia ratione indecenti: si contrafecerit; tùm ipse, tùm Sacrifista, tùm Ecclesie præfectus, tùm Sacerdos etiam, qui sibi ministrare permiserit, plectatur, arbitratu Episcopi. 4. Quæ pert. ad sanct. Miss. sacrif.

63 Clericus nē Sacerdoti in Altari antè ministret, quàm in illius ministerij functione ritè instructus sit; & ab eo probatus qui in vrbe, aut etiam in singulis vrbis regionibus, & in vnaquaque Plebe cæremoniarij muneri ex secundi prouincialis Cõcilij decreto, præfectus est. 4. Quæ pert. ad sacr. ord.

64 Clericus qui in Missæ sacrificio ministrat, dum eam functionem obit, ne preces horarias, ne uē aliud quicquàm de libro alionè officio recitet; sed toto intimè pietatis studio ad ministerium attentus sit, quod tunc piè, religiosèq; exequi debet. Sextû, Quæ ad Miss. pert.

65 Nē verò quis, vel vir, vel mulier gradibus Altaris hæreat, aut propè Altare sit, dùm Sacrum fit. Ideò Sacerdos celebraturus hærentes in de se longius abduci iubeat; quo celebrante, hoc ministrans Clericus præstet. 3. De ijs quæ pert. ad Miss. sacrif.

Cùm Sacerdos ad Altare accesserit, Missæ sacrificium facturus; Clericus, qui tunc illi ministraturus est, vbi alius non sit, qui tunc hoc officium præstare possit, circumspiciat modestè astantes, & si quempiam animaduertit in marem, vel fœminam in composito corporis habitu, aut alias contra præscriptas regulas, prouincialibus nostris consilijs, cum iniuria, vel irreuerentia sanctissimi illius sacrificij interesse, moneat grauiter, vt opus erit: neque Sacerdos ante Missæ initium faciat, 4. Quæ pert. ad sanct. Miss. sacrif.

quam omnes qui adsunt, quemadmodum etiam Tridentino Concilio Curæ Episcopi commissum est, decenter composito corporis habitu declarauerint, mente etiam, ac deuoto cordis affectu, non solum corpo- Sess. 22. de obser. & enit. in sac. Missæ.

re adesse. Missa verò iam inchoata, si quid eiusmodi fiat; hoc idem officium admonendi itidem ille minister Clericus præstet modestè, & grauitè. Si quis verò ab ijs de eiusmodi monitus non reliquerit, quàm primum eorundem cura deferatur ad Episcopum, vt iure cum eo efficacius agatur.

4. Ibidem.

66 Missæ initium Psalmus, *Judica me Deus*, & in fine, Euangelium Sancti Ioannis Euangelistæ, In principio erat, &c. dici ne vniquam omittatur; nisi, cum aliter in Missarum rubricis notatum est. In cæteris item nè quid addatur, nec verò detrahatur, ac ne quicquam mouetur; sed ad vnguem id omne dicatur, quod in Missali nuper Pij V. Pæ Max. iussu edito præscriptum est.

inquit V.

67 Si quem Parochum, aliumuè Sacerdotem Missali Romano, quod item Pij V. Pont. Max. iussu editum est, Episcopus ad Missæ sacrificium deinceps non vti compererit, à Missæ celebrandæ munere illum, arbitrato suo suspendat: tum pro culpe, contumaciæuè ratione, alijs præterea pœnis afficiat.

9. Vt supra.

68 Nè Patena, cum oblatio fit, sed crux, aut sacra aliqua imago offerentibus fidelibus ad osculandum præbeatur.

4. De verbi Dei præd.

69 Nec Parochi, Sacerdotesuè alij intrà Missarum solemnia quicquam quod profanum sit, quodque ad rerum huiusmodi enumerationem attinet, de altari populo pronuncient, aut euolgent.

4. Quæ pert. ad sanc. Missæ sacrif.

70 Caueatur, cum in Missæ Sacrificio, quod etiam sine cæu fit Missalis, aut Euangelistarius liber, aut pacis instrumentum cuiquam, vel Principi, vel Magistratui, vel alij ad osculandum præbeatur, nè id manus per laicum hominem, sed per clericum præstetur.

71 Quod prouinciali secundo Concilio iussum est, in Missa Conuentuali, & Parochiali cum Corpus Domini eleuatur, signum sono Campanæ dari: in alijs Missis id ita præstetur, vt tunc paruulum tintinnabulum, aut à latere Altaris appensum, aut è Sacriltia allatum, à Clerico ministro, certis distinctis iocibus, pulsetur.

1. Quæ pert. ad celeb. Mis.

72 Moneant Parochi frequenter patresfamilias, vt filios, & famulos, quos in bestijs pascendis occupant, saltem diebus festis Missæ debeant interesse.

1. Ibidem.

73 Viduè ob maritorum mortem, ad summum nè mensè amplius sint sine Missæ auditione. Quam in re nulla valeat excusatio cuiusuis consuetudinis, quam irritam decernimus. Eas item Episcopi etiam censuris ecclesiasticis, id facere cogant.

Sess. 24. ca. 4. fef. 22. de obs. in celeb. Mis. & fess. 24 c. 4.

74 Parochi populum frequenter hortentur, vt in sua Parochia festis diebus Missam audire nè omittant.

Moneantque cum diligenter, debere vnumquemque vt à Sacra Tridentina Synodo traditum est, in Parochiam suam, vbi id fieri commode

modè potest, conuenire ad audiendum verbum Dei.

73 Cùm audiendæ Missæ rationem populum Parochus docet, quo ex propitiatorio illo sacrificio vberiore illi fructum capere possit, hoc eum sæpè admoneat, vt campanæ signo dato, quo fideles ad Missæ Sacrum vocentur, sese quisque colligēs, si sibi alicuius mortiferi peccati conscius est, summo ex eo dolore affectus, vitæque emendandæ certo, stabiliq; proposito suscepto, suppliciter à Deo veniam petat.

3. V. supra.

76 Fideles, cùm Missæ intersunt, eodem vestitu sint, quo in publicū prodire solent: & ità se componant, vt corporis habitu animi religionem præ se ferant.

1. Ibidem. Sess. 22. de obseru.

Nè in foribus Ecclesiæ, vel extrà subsistant, nisi necessitatis causa.

Aperto capite sint.

Et quo tempore à Sacerdote Confessio dicitur, & grauiora Missæ mysteria peraguntur, sint flexis genibus.

Nè ità propè ad altare accedant, vt indecorum sit, & Sacerdos perturbetur.

77 Nè prius discedant, quàm Sacerdos Euangelium, quod post benedictionem dicitur, absoluerit.

Missæ ità fideles intersint, vt in omni eius parte genibus flexis sint; nisi cùm Euangelium pronunciat, quo tempore stent omnes, ac ne mulieribus etiam tunc sedere liceat.

3. Ibidem.

78 Episcopus efficiat, vt qui publicè, notorièq; criminosi sunt, sacris nè intersint, ut Tridentino decreto sancitum est: idque vel monendo agat, vel iubeat, à Sacerdotibus Missæ sacrum, illis presentibus, non inchoari, quò ad ipsorum admonitu, se inde abduxerint, uel alia quauis ratione seuerius agat, vt illius decreti executioni sit omninò locus. Tum præterea, nisi uitæ emendatione suscepta, isti Confessi in Sacro Pascha Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum susceperint, contra eosdem agatur, prout Canonum iure in illos agi sancitum est, qui in Pascha non communicant.

Ibid. Sess. 22. De obs. i. cel. Miss.

Que hoc in titulo desiderabuntur, videantur in titulo de Missa Parochiali, & de Parochijs.

De Supellectile Altaris minoris in Cathedrali, Collegiata, & Parochiali Ecclesia, tam dotati, quàm indotati; Deq; supellectile ad vsu celebrationis Missarum in eisdem tam dotatis, quàm indotatis Altaribus. Et de Supellectile Ecclesiæ simplicis.

SVM-